

روئای فروش ۶ میلیارد دلار آنتن ماهواره به ایران

در نیمه فروردین امسال اظهارات آقای بشارتی وزیر کشور در مورد غیرقانونی بودن استفاده از آنتن‌های ماهواره‌ای سرآغاز مباحث گویج‌کننده‌ای شد که هنوز هم ادامه دارد.

خبر با چنان قاطعیتی در تعدادی از رسانه‌های کشور انعکاس یافت که همگان پنداشتند عن قریب کسانی که مبادرت به نصب آنتن‌های بشقابی کرده‌اند یا مجبور به جمع‌آوری آن خواهند شد و یا باید به تعقیب و پرداخت تاوان استفاده از آن را به تن خود بمالند. فرازی از اظهارات آقای بشارتی چنین بود:

«کلیه آنتن‌های ماهواره‌ای ظرف دو ماه آینده جمع‌آوری و از نصب آن‌ها جلوگیری خواهد شد. این موضوع پس از تصویب هیأت دولت به وزارت کشور محول شده است و نیروی انتظامی موظف به برخورد قاطعانه با این پدیده است».

چند روز بعد (۷۳/۱/۲۳) موضوع از طرف یک مقام دیگر در قالب جدیدی عنوان شد:

نیمسار ابونئی مدیرکل مبارزه با قاچاق در نیروهای انتظامی کشور پیرامون این پدیده گفت: «آنتن‌های ماهواره در سطح کشور جزء کالاهای قاچاق محسوب شده و توقیف خواهند شد. و در خصوص آنتن‌هایی که نصب شده‌اند منتظر دستور نهایی از وزارت کشور هستیم».

به دنبال انتشار این دو خبر، «گزارش» مانند دیگر رسانه‌ها برای کسب اطلاع از محمل آن دسته از قوانینی که مستند غیرقانونی بودن استفاده از آنتن ماهواره‌ای قرار گرفته به کنکاش پرداخت و از جمله با چندتن از نمایندگان مجلس به گفتگو نشست.

در نتیجه معلوم شد که پاره‌ای از نمایندگان معتقدند قانونی که نصب آنتن ماهواره‌ای را منع کند وجود ندارد و تنها هنگامی می‌توان اقدام به ورود به منازل و جمع‌آوری آنتن‌ها کرد که قانونی در این زمینه از تصویب مجلس و شورای نگهبان بگذرد. (اظهارات این نمایندگان در همین گزارش خواهد آمد).

در سطح جامعه هم نظریات موافق و

مخالفی در این باره اظهار شد. عده‌ای معتقدند که پدیده ماهواره جزئی از زندگی بشر شده و با پیشرفت تکنولوژی، دیر یا زود هیچ عاملی نمی‌تواند مانع استفاده کسی از ماهواره شود. آن‌ها به اخبار و اطلاعاتی اشاره می‌کنند که حکایت دارد طی دو سه سال آینده آنتن‌هایی به بازار عرضه می‌شود که فقط به اندازه بشقاب غذاخوری مساحت دارد و سیستم‌هایی در حال طراحی است که با چسباندن یک تکه پلاستیک به شیشه پنجره اتاق امکان می‌دهد گیرنده‌های آنان امواج ماهواره‌ای را دریافت کند.

مقابل‌اگرومی معتقدند که برای حفظ ارزش‌های دینی، فرهنگی و ملی باید با تمام قوا مانع استفاده از آنتن‌های ماهوار شد.

(اظهار نظرهای این دو گروه نیز در پی خواهد آمد)

اما شگفت‌انگیزتر این که در آخرین روزهایی که تهیه مقدمات انتشار این شماره ما نام‌ها به پایان رسیده بود، همکاران ما فرصت یافتند با مدیر عامل یک کارخانه که قادر به تولید آنتن ماهواره‌ای است گفتگو کنند و کارخانه دیگری را که علاوه بر داشتن توانایی ساخت آنتن‌های ماهواره‌ای یک نمونه موفق و آزمایش شده «ریسیور» را نیز ساخته، مورد بازدید قرار دهند.

در جریان همین بازدیدها بود که اطلاع حاصل کردیم علاوه بر این دو کارخانه، چند واحد تولیدی دیگر نیز مجوز ساخت آنتن‌های ماهواره‌ای دریافت کرده‌اند که بزرگترین آن‌ها در مشهد قرار دارد و می‌تواند روزی ده هزار آنتن (یا به اصلاح دیش) ماهواره‌ای تولید کند!

و باز در جریان همین بازدید، مدیر عامل کارخانه دوم اطلاعاتی از حقایق مربوط به تکنولوژی ماهواره‌ای، خواب‌هایی که غول‌های صنعتی برای فروش ۶ میلیارد دلار آنتن ماهواره‌ای در بازار ایران دیده‌اند، و امکاناتی که اجازه می‌دهد ایران بتواند از طریق صدور تجهیزات مربوط به گیرنده‌های ماهواره‌ای در سال صدها میلیون دلار

درآمد ارزی داشته باشد ارائه داد!

آنتن ماهواره‌ای و قانون

در هر حال، آن چه اکنون بیش از همه طرف توجه جامعه قرار دارد این است که آیا می‌توان آنتن‌های ماهواره‌ای را جمع‌آوری کرد یا نه؟

حجت‌الاسلام والمسلمین حسینی‌شاهرودی رئیس کمیسیون اقتصاد و دارائی مجلس ضمن اشاره به اظهارات وزیر کشور در مورد جمع‌آوری آنتن‌ها (مصاحبه روز ۷۳/۱/۱۵) به گزارشگر ما گفت:

«حرکت، حرکت خوبی است - منتهی باید قانونمند باشد. ابتدا باید مسأله آنتن‌های ماهواره‌ای به موجب قانونی منع شود و ایشان مجری قانون باشند».

الان این ماهواره هزینه سنگینی برای کشورهای غربی بر می‌دارد. شاید هدف اصلی آنها انحراف بشر نباشد اما مسائل سیاسی و اغراضی در این رابطه حتماً مد نظرشان قرار دارد. هر کشوری حق دارد که فرهنگ خودش را از سر اجانب محافظت کند منتهی در یک حرکت اجتماعی ما باید سعی کنیم حرکتی که می‌کنیم قانونمند باشد».

دکتر پاک‌نژاد رئیس کمیسیون مشترک بهداری و بودجه هم گفت:

«و در حالت وجود دارد که می‌شود آنتن‌های ماهواره‌ای را از بالای بام‌ها برچید. یا این که رهبر دستور بدهند و یا این که قانونی در این مورد وضع شود و گونه راه سومی در این رابطه وجود ندارد».

ذبیح‌اله کریمی عضو کمیسیون کشاورزی مجلس نیز در این باره گفت:

«به نظر من آقای بشارتی حرف سنجیده‌ای در این مورد نزد. با توجه به این که آمریکا و صاحبان ماهواره‌ها می‌خواهند آسیا را از برنامه‌های خود تغذیه کنند، اگر چنین برخوردهایی انجام شود آنتن‌هایی که نسبت به این پدیده علاقه‌مند هستند حریص‌تر می‌شوند. ما اشتباه چنین برخوردهایی را در رابطه با مسأله ویدئو دیدیم. به نظر من بهترین راه این است که روی فکر مردم کار کنیم. زمانی را که رادیو وارد ایران شد در نظر

بگیرید. بسیاری آن را یک پدیده مهاجم قلمداد کردند. اگر دید مردم را در آن زمان با توجه به فرهنگی که وجود داشت در برخورد با رادیو بسنجیم هیچ فرقی با زمان حال و نوع تفکر در مورد ماهواره ندارد».

برخوردهای بد، مشکلات بیشتری را ایجاد می‌کند. تعقیب قضیه می‌تواند دو شکل داشته باشد. یا براساس تصویب هیأت دولت باشد یا به صورت قانونی مدون دربیاید که در صورت دوم از پشتوانه محاکم قضائی نیز برخوردار خواهد بود».

کارگاه‌های تولید آنتن

روز ۷۳/۱/۲۴ خنبر زیر در مطبوعات روزانه منعکس شد:

«صاحب کارگاهی که سرگرم تولید و ساخت آنتن، بشقاب و برخی تجهیزات ماهواره بود توسط مأموران انتظامی دستگیر شد. به گزارش روابط عمومی حوزه انتظامی تهران بزرگ: در پی دریافت اطلاعات مردمی مبنی بر این که شخصی به نام پرویز در خیابان امام خمینی (ره) سرگرم ساختن و تولید تجهیزات مربوط به ماهواره است، مأمورین انتظامی منطقه مرکزی به محل کارگاه رفتند و ضمن بازرسی کارگاه موفق شدند ۳ دستگاه آنتن ماهواره، ۱۱ بشقاب آنتن، تعدادی ال - ام - پی. ۹۰ عدد قطعات پایه بشقاب، یک دستگاه سیلور و جمعاً ۱۰۴ قطعه پایه ال - ام - پی کشت و ضبط کنند».

این خبر در همان روزی منتشر شد که خبرنگار ما نام‌ها در مورد چگونگی ساخت آنتن‌های ماهواره‌ای با آقای معطریان مدیر عامل شرکت جی.بی.سی تماس گرفته بود. آقای معطریان در این زمینه به خبرنگار «گزارش» گفته است: براساس اجازه‌نامه‌هایی که از طرف وزارت صنایع صادر شده حدود ۸ شرکت در ایران قادر به تولید آنتن ماهواره هستند، البته این اجازه‌ها منوط به صادرات آنتن‌ها است. اما از این ۸ شرکت هیچ کدام اقدام به تولید این نوع آنتن‌ها نکرده‌اند. البته شرکت JBC حدود سه دیش ماهواره ساخته و

آنتن ماهواره سردرگمی‌ها، تضاد عقاید

بازار ۶ میلیارد دلاری را تشکیل می‌دهد. از این پیش‌بینی ۶ میلیارد دلاری تاکنون ۵۰۰ میلیون دلار آن تحقق یافته است. یعنی ۵۰۰ میلیون دلار صرف واردات تجهیزات آنتن‌های ماهواره‌ای شده است. حال آن‌که اگر این ۵۰۰ میلیون دلار در اختیار تولیدکنندگان داخلی آنتن ماهواره قرار می‌گرفت قادر بودند چندین کارخانه ساخت این وسیله را تأسیس کنند.

تا آن‌جا که من می‌دانم برای کارهای بانکی و از طریق سیستم بانکی حدود ۱۷۰۰ آنتن ماهواره وارد و ۱۰۵ میلیون دلار بابت آنها پرداخت شده

پس چگونه میتوان از رشد کامپیوتر جلوگیری کرد؟ تجربه نشان داد که ۶ سال صندوق عقب اتومبیل‌ها را بازرسی کردیم تا ببینیم ویدیو دارند یا نه؟ ولی چه شد؟ لابد می‌دانید که ایران اکنون به عنوان دومین کشور از لحاظ داشتن تعداد ویدیو نسبت به جمعیت آن شناخته شده است. آن هم در حالی که نه می‌توانیم این دستگاه را بسازیم و نه حتی قادر به تهیه لوازم یدکی آن هستیم.

بر اساس همین تجربه حالا باید عمیق‌تر فکر کنیم. یک تکنولوژی در جهان انتخاب و استفاده می‌شود... مثلاً در ایران ویدئو بتا انتخاب شد و در

تکنولوژی حال و آینده این پدیده دارد به گفتگو نشستیم. مهندس مختاری معتقد است سردرگمی‌ها در مورد ماهواره زبان‌های متعددی دارد، از جمله این که خارجیان به‌رحال از بازار کنونی حداکثر استفاده را می‌برند، کما این که تاکنون صدها میلیون دلار ارز برای خرید تجهیزات آنتن‌های ماهواره‌ای به صورت‌های مختلف (و از جمله قاچاق) از دست داده‌ایم، در حالی که میتوانیم صادرکننده این تجهیزات باشیم.

مهندس مختاری می‌گوید: تا چند سال آینده مسائل اقتصادی، فرهنگی، آموزشی و تربیتی تحت تأثیر

آزمایشاتی هم بر روی آنها صورت گرفته است ولی در مرحله اجرا و فروش هنوز اقدام مؤثری انجام نداده‌ایم، چرا که هیچ‌گونه حمایتی در این مورد انجام نشده است. از طرفی اگر بخشنامه‌ای صادر شود و بعد از مدتی قانون تغییر کند، اولین مکانی که مورد تهاجم قرار می‌گیرد و امکان ضرر و ورشکستگی و نابودی آن وجود دارد همین شرکتهای تولیدکننده آنتن‌های ماهواره‌ای هستند. بنابراین هیچ‌کدام چنین کاری را انجام نمی‌دهند.

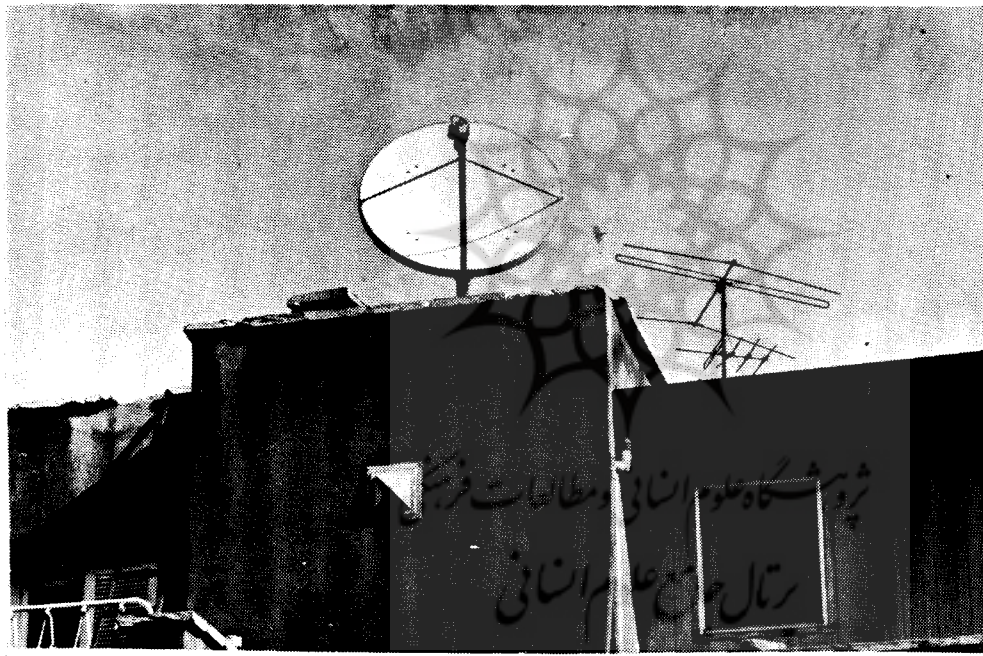
ساخت دیش در ایران حدود ۷ هزار تومان هزینه برمی‌دارد ولی به هیچ عنوان با نمونه تابوانی آن قابل مقایسه و رقابت نیست چرا که از نظر کاری نمونه تابوانی آن موفق‌تر و بهتر بوده است. افرادی که به ساخت آنتن‌های ماهواره‌ای اقدام می‌نمایند کسانی هستند که اکثراً به شغل آزاد مشغولند، از قبیل سازندگان کانال کورنر، فروشندگان آلومینیوم، آهن فروشان و یا کسانی که تا حدی با لوازم برقی و الکترونیک آشنایی دارند.

مواد اولیه‌ای که مورد نیاز این افراد است خیلی راحت و به مقدار زیاد در بازار وجود دارد. مثلاً آلومینیوم آن را کارخانه آلومینیوم پارس اراک از شمش به ورق آلومینیوم تبدیل می‌کند. عده‌ای از آهن‌گران و آهن فروشان هم پایه‌های آنتن را تهیه می‌کنند. تعدادی از قطعات دیگر مانند LMD و امثال آن هم به کشور وارد می‌شود و در اختیار این افراد قرار می‌گیرد.

تکرار تجربه ویدیو؟

شرکت الکترونیک دماوند که در روزهای آخر فروردین مورد بازدید خبرنگاران «گزارش» قرار گرفت علاوه بر ساخت نمونه‌های پیشرفته‌ای از آنتن و بشقاب ماهواره‌ای، «ریسور» آن را هم با موفقیت ساخته و آزمایش کرده است. اما این کارخانه نیز به دلیل عدم دریافت اجازه ارائه این محصول به بازار داخلی، محصولات یاد شده را در خط تولید خود قرار نداده است.

پس از پایان بازدید، با آقای مهندس مختاری مدیر عامل این شرکت که اطلاعات وسیعی در مورد ماهواره و

معرض فروش قرار گرفت، همه خریدند ولی در عرض یک سال آنهایی که دلشان می‌خواست بازار را در دست داشته باشند اعلام کردند که «بتا» بد است و بیاورد از ویدیو VHS استفاده کنید. خیلی‌ها ویدیوها و نوارهای بتا را کنار گذاشتند و از سیستم VHS استفاده کردند. نتیجه چه شد؟ ویدیو از بین رفت؟ جز این که میلیون‌ها دلار در این میان حیف و میل شد؟! این وضع در مورد ماهواره وخیم‌تر است.

آمریکائیانها برآورد کرده‌اند که فروش آنتن‌های ماهواره در ایران یک

درها و مرزها را باز کنید، بگذارید به جای آن که دیگران به ما تجاوز اقتصادی کنند من و امثال من بازارها را فتح کنیم، من که قدرت و تکنولوژی آن را دارم، دانش و فن تولیدش هم در

سیستم ماهواره قرار خواهد گرفت. و به طور مطلق باید گفت که متجاوز از ۸۰٪ کارها و بخصوص امور آموزشی از سیستم‌های اداری و ساختمانهای اداری حذف خواهد شد. از نظر تکنولوژیکی پیشرفتهای چشمگیری صورت خواهد گرفت و ما قادر به جلوگیری از آن نیستیم.

همانطور که می‌دانید هر کدام از ما یک ساعت که غالباً کوارتز است داریم. پس ما حامل یک کامپیوتر هستیم، بنابراین همه مردم دارای یک کامپیوترند و پول آن به جیب غرب یا زاپهن می‌رود.

چاپ آگهی ثبت C.N.N در روزنامه رسمی کشور!

نگفته ایم. به سه مرکز رفتیم و گفتیم برای یک مجتمع آنتن ماهواره ای می خواهیم، چقدر خرج دارد؟ این بود جواب:

۱۳۰ تا ۲۰۰ هزار تومان

تحقیقات را وسیع کردیم. قیمت انواع وسایل آنتن ماهواره ای در روز ۷۳/۱/۷۷ در پست شهرداری و مراکز دیگر توزیع این وسایل به این قرار بود:

L.M.B آمریکا در سه مدل از ۱۵ تا ۲۵ هزار تومان. دیش فابریک تابوانی ۹۰ هزار تومان. ریسور با مارک های مختلف از ۵۰ تا ۸۰ هزار تومان. ریسور فول ساسوننگ (کره جنوبی) ۶۵ هزار تومان. دیش ایرانی ۳۰ هزار تومان و

تضاد عمیق

قسمتی از حقایق مربوط به ماهواره و آنتن ماهواره را بررسی کردیم.

شاید جالب ترین نکته این باشد که در مورد این پدیده در بین مقامات و کارشناسان دو نظریه کاملاً متضاد وجود دارد. یک نظریه که ماهواره و آنتن را مردود می شمارد و نظریه دیگر که معتقد است باید ماهواره را به عنوان یک واقعیت پذیرفت ولی کوشید آن را تحت کنترل در آورد، به مردم آموزش داد، و از آن در جهت مثبت بهره برداری کرد.

همین تضاد عقیده در بین افراد عادی هم وجود دارد. به مطلب زیر که در یکی از روزنامه های یومیه روز پنجشنبه ۷۳/۱/۲۵ و از قول یک خواننده چاپ شده توجه کنید:

و این همه انتقاد می شود که چرا استفاده از آنتن های ماهواره ای را ممنوع کرده اند، خوب پس می خواستید اعلام کنند ماهواره آزاد است و هر کس دلش خواست می تواند پرچم نفوذ بیگانگان را بر بالای خانه خودش افراشته نماید!!! گیرم فردا یک دستگاهی پیدا شد که می توان به وسیله آن به راحتی دزدی کرد و گرفتار هم نشد. آیا باید اصل دزدی را حلال اعلام کنند؟

در مقابل، مهتری عجمی، فارغ التحصیل رشته علوم اجتماعی می گوید:

ماهواره پدیده ای است که نادیده گرفتن آن تا ابد امکان پذیر نیست. به عقیده من اول باید این مسأله روشن شود

شماره ۱۴۲۸۳

روزنامه رسمی ۱۳۷۲/۱۲/۲۳

۱۳۷۲/۱۲/۳

شماره ۳۲/۱۱۹۴۰

آگهی ثبت علامت تجاری

شماره و تاریخ ثبت علامت تجاری: ۷۲۲۳۶ -

۱۳۷۲/۱۱/۲۸

شماره و تاریخ ثبت علامت: ۷۲/۸/۲۹ - ۱۱۰۱۵۸

اجزاء علامت: حروف CNN و شکل طبق نمونه.

کالا و طبقه: دستگاه و آلات علمی و دریانوردی و مهندسی و برقی (از جمله بیسیم) و سینماتوگراف و آلات بصری و اوزان و مقیاسها و اسباب علامت دادن و کنترل (نظارت) دستگاه و لوازم نجات و آموزش - دستگاه خودکار باژتون یا پول فلزی - ماشینهای گویا - صندوق ثبات خودکار جهت پول - ماشینهای حساب - ماشینهای آتش خاموش کن - کاغذ و کالاهای ساخته شده از کاغذ مقوا و کالاهای ساخته شده از مقوا - روزنامه - مجلات - کتاب و لوازم صحافی - عکس - لوازم التحریر - لوازم چسب دار (برای لوازم التحریر) لوازم هنری - قلم سویی نقاشی - ماشین تحریر و لوازم دفتر (باستثنای مبل) لوازم آموزش و تربیت (باستثنای دستگاههای آموزشی) حروف و کلیشه مطبعه - ملبوس از جمله کفش و بوتین و کفش راحتی علائم مخصوص خدمات در طبقات ۹ و ۱۶ و ۲۵ و ۳۵ نام و نشانی و تابعیت صاحب علامت:

Cable News Network, Inc. One CNN Center, Atlanta,

Georgia 30348 - 5366, U.S.A.

مدت اعتبار: ۱۰ سال از تاریخ ۷۲/۸/۲۹

پ - ۳۳۹۷۰ اداره مالکیت صنعتی

به زمین هم نگاهی بیندازیم!

ماهواره و آنتن های بشقابی چنان اذهان ما را مشغول کرده که جز به نگرستن به هوا و جستجوی رد و اثری از ماهواره و آنتن های بشقابی به چیز دیگری نمی اندیشیم.

چنان غافل و سر به هوا شده ایم که فراموش می کنیم گاهی به زیر پایمان هم نظری بیفکنیم. اگر جز این است، پس این آگهی در روزنامه رسمی کشور چیست؟ آیا این علامت تجاری را می شناسیم؟ مگر نه این است که این آرم یکی از معروف ترین شرکت های چند ملیتی یعنی همان شبکه تلویزیون سی ان ان است؟ همان شبکه ای که هم اکنون از طریق آسیاست - اسراس آسیا (و از جمله ایران) را زیر پوشش امواج خود قرار داده است؟

آیا C.N.N. علامت خود را در ایران ثبت کرده تا بر ایمان قلم موی نقاشی و ماشین های آتش خاموش کن بسازد؟

به کلمه سینماتوگراف و آلات بصری، و اسباب علامت دادن و کنترل (نظارت)، توجه کنیم و بیندیشیم که بر همین کلمات چه تفاسیر وسیعی می توان وارد کرد!!!

اختیارم هست و الان می توانم با صراحت بگویم که از آمریکا و روسیه جلوتر هستم و از زاین اگر جلوتر نباشم عقب تر هم نیستم. بگذارید تا مابه کشورهای دیگر صادر کنیم.

من از سال ۶۴ تحقیقاتم را در مورد ساخت آنتن ماهواره ای شروع کردم حالا توان ساخت و تولید انبوه آن را دارم. البته باید متذکر شوم که دولت مردان ایران خیلی زودتر از این که من فکر می کردم به این شرکت مجوز تولید داده اند و من با مجوز از وزارت صنایع توانستم دست به کار بزنم.

دولت به من اجازه تولید داده ولی اعلام کرده است که حق فروش ندارید و من هم نفروختم ولی حاضرم تولیدات را بالا ببرم و صادر کنم. وزارت صنایع به غیر از شرکت الکترونیک دماوند به چندین شرکت دیگر نیز هم مجوز داده و هم کمک های قابل توجهی کرده است.

الان وضع طوری است که با یک تلفن زدن، می آیند و آنتن را بر ایمان نصب می کنند و می روند. پول این آنتن ها توی جیب چه کسانی می رود؟ جز توی جیب ترکیه، تایوان و یا آمریکا.

قیمت های روز

آقای مهندس مختاری می گوید: پیشرفت تکنولوژی در آینده ای نزدیک این امکان را فراهم خواهد آورد که با استفاده از یک تکنولوژی موسوم به آنتن هزلولی، بدون آن که در پشت بام ها اثری از بشقاب قطور و یا کم قطر باشد، افراد می توانند وسیله ای را که قابل رؤیت نیست پشت شیشه بچسباند و گیرنده های خود را قادر به دریافت امواج ماهواره کنند.

به آن سالها کاری نداریم اما برای پیگیری این گفته ایشان که آنتن های ماهواره ای وارد می شود و در دسترس همه است به میدان امام، منطقه ای که مرکز فروش لوازم الکترونیکی است و کوجه پشت ساختمان قدیمی (و تخریب شده) شهرداری تهران را تشکیل می داد، می رویم. اگر بگوییم تهیه آنتن ماهواره ای و ملحقات آن به سادگی خرید ویدیو تا همین اواخر (و قبل از رفع ممنوعیت قانونی) است، اغراق

صدور مجوز برای ساخت آنتن ماهواره در ایران

که اصلاً چرا باید از ماهواره فرار کنیم؟ اگر قرار است استفاده از ماهواره منع شود، ویدیو هم باید منع شود، زیرا اگر از هر دوی آنها صحیح استفاده نشود تأثیر یکسانی دارد؟ به نظر من اگر گفته می‌شود که مثلاً دیدن برنامه‌های تلویزیون‌های بیگانه از طریق ماهواره مضر است، باید علت طوری بیان شود که مردم خودشان به طرف آن نروند و از آن استفاده نکنند نه اینکه بیشتر به طرف آن کشیده شوند.

در اینجا سؤال دیگری مطرح می‌شود و آن این است که چرا مردم هر روز بیشتر به طرف ماهواره رو می‌آورند؟ جواب این سؤال هم مشخص است. باید گفت برنامه‌های تلویزیون، برنامه‌هایی نیست که بتواند یک فرد - خصوصاً یک جوان - را مشغول کند.

جواد منتظری دانشجوی رشته عکاسی دانشگاه آزاد می‌گوید:

«به عنوان یک دانشجوی ایرانی با ورود ماهواره موافقم و بر این نظرم که ما توان مقابله با آن را نداریم. علی‌رغم گفته یکی از مقامات مبنی بر جمع کردن آنتن‌های ماهواره، ماده‌ای در قوانین کشور برای مقابله با این قبیل امور پیش‌بینی نشده است و چنانچه دولت بخواهد به این امر اصرار ورزد، نیروی انتظامی را به تفتیش و مقابله با مردمی وا داشته که هیچگونه جرم و تخلف قانونی را مرتکب نشده‌اند. به نظر نمی‌رسد این راه عقلائی‌ای باشد اگر عملی هم بشود ثمری ندارد. چرا که مبارزه با ویدیو بعد از آن همه سال نتیجه‌ای نداد.

برای نسل من (۲۵ ساله‌ها) و سنین مسن‌تر که اکثر قریب به اتفاقان خط فکری و زندگی خود را انتخاب کرده‌اند، به نظر نمی‌رسد ماهواره تأثیرات سویی بر ابعاد شخصیتی آنها بگذارد که بازتاب آن جامعه را تحت‌الشعاع قرار دهد.

هر گاه در مقابل برنامه‌ها می‌نشینم ترجیح می‌دهم از میان کانالهای کشورهای آسیایی، موسیقی، بی‌بی‌سی و استارتنی وی، بیشتر بی‌بی‌سی را انتخاب کنم. حجم وسیع داده‌ها و اطلاعاتی که مرتباً به روز است، مرا که در کشوری جهان سومی زندگی می‌کنم و باید ترجمه گزارش مذاکرات مالی مقامات

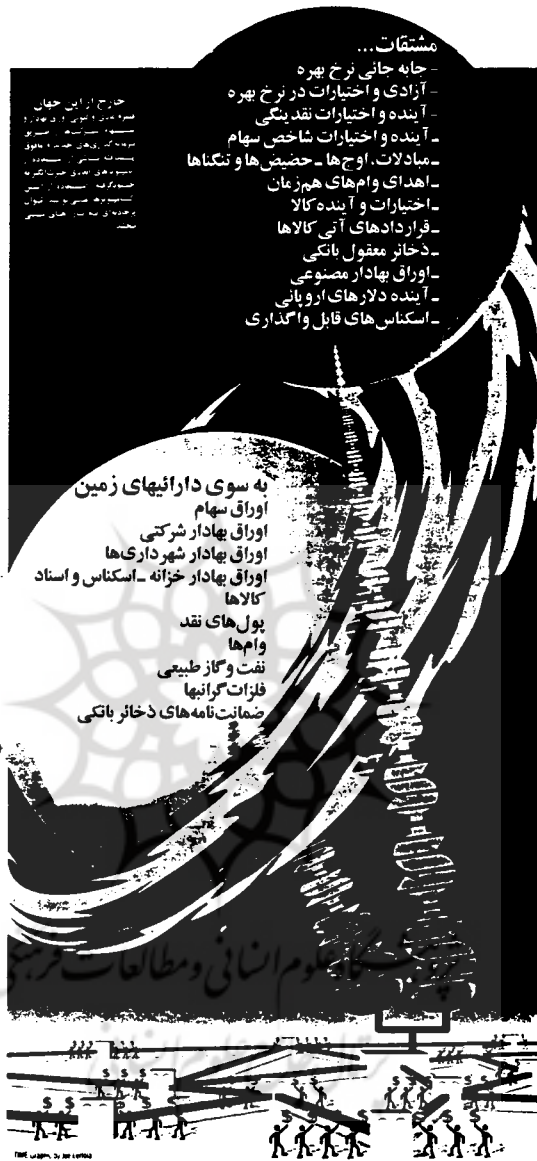
کشورم را با مقامات فرانسوی ترجمه شده از روزنامه فیگارو در روزنامه‌های وطنی بخوانم به شدت دچار شگفتی و آشفتگی می‌کند. این در شرایطی است که مطبوعات خارجی را نمی‌بینم در حالی که بخش بسیار جزئی از مطبوعات ما که تعدادشان بالغ بر انگشتان دست می‌شود به واقع در خور خواندن هستند.

اما برای نسل بعد از من که در نوجوانی و اوان جوانی هستند، ماهواره بیشترین تأثیر را خواهد گذاشت و در آن دوره طبعاً تکنولوژی چنان پیشرفتی خواهد کرد که تمهیداتی نظیر جمع‌آوری و ممنوعیت بشقاب‌های ماهواره‌ای کارساز نیست. در آن دوران وادار کردن مردم و بخصوص جوانان به رعایت سنتهای فرهنگی آسان نخواهد بود. مگر این که از هم‌اکنون برای مسائل فرهنگی جامعه و نحوه برخورد صحیح با پدیده‌هایی نظیر ماهواره سیاستهایی مشخص و کارساز و شدنی اتخاذ شود.»

و بالاخره فسریرا میریان یک فارغ‌التحصیل رشته ارتباطات می‌گوید:

بیاثیم و محض رضای خدا با مسائل عمقی برخورد کنیم. نگوئیم فلان کار را می‌کنیم که می‌دانیم شدنی نیست. مثل همین موردی که چندی پیش اتفاق افتاد و اعلام کردند استفاده از کمربند ایمنی الزامی است و کسانی که رعایت نکنند متخلف محسوب می‌شوند، اما حتی دو هفته هم نتوانستند این الزام را اعمال کنند. نتیجه جز این بود که قانون - این اهرم حفظ اجتماع - به تسمخر گرفته شد؟

در مورد ویدیو ما برخورد عمیقی نکردیم و نتیجه‌اش را دیدیم، ولی امیدوارم در مورد ماهواره این اشتباه تکرار نشود، یعنی سالها نگذرد و وقت و پول ما صرف نفی و اثبات ماهواره شود، وقتی به خود بیاییم که ببینیم هم چوب را خورده‌ایم، هم بیاز را. یعنی پول مملکت صرف واردات قاچاق آنتن‌های ماهواره‌ای شده، و مثل ویدیو صدها هزار دستگاهش در مملکت وجود دارد، و تازه به فکر بیفتیم که با تأسیس ویدیو کلوب شرایطی فراهم آوریم که جامعه بتواند از این وسیله استفاده‌ای منطقی، اخلاقی و سازنده کند.»

مشتملات...
 - جابه جایی نرخ بهره
 - آزادی و اختیارات در نرخ بهره
 - آینده و اختیارات نقدینگی
 - آینده و اختیارات شاخص سهام
 - مبادلات، اوج‌ها - حوض‌ها و تنگناها
 - اهدای وام‌های هم‌زمان
 - اختیارات و آینده کالا
 - قراردادهای آتی کالاها
 - دخالت معقول بانکی
 - اوراق بهادار مصنوعی
 - آینده دلارهای اروپایی
 - اسکناس‌های قابل واکنداری

به سوی دارائیهای زمین
 اوراق سهام
 اوراق بهادار شرکتی
 اوراق بهادار شهرداریها
 اوراق بهادار خزانه - اسکناس و اسناد
 کالاها
 پول‌های نقد
 وام‌ها
 نفت و گاز طبیعی
 فلزات گرانبها
 ضمانت‌نامه‌های دخالت بانکی

کاربردهای ماهواره

مهندس مختاری مدیر عامل شرکت الکترونیک دماوند در مصاحبه خود با گزارش، اشاره‌ای به کاربردهای متنوع ماهواره در امور فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی کرد. مقارن همین مجله تا به ۱۱ آوریل ۹۴ (۲۲ فروردین ۷۳) گزارشی تحقیقی از نقش تعیین‌کننده ماهواره در مبادله اطلاعات اقتصادی جهان طی همین یکی دو سال آینده منتشر کرد. در متن این گزارش نحوه چرخش و تبادل این اطلاعات و وسعت شمول آنها در قالب نمودار بالا به نمایش گذاشته شده است. عین طرح را با ترجمه اطلاعات ذکر شده در آن به فارسی ملاحظه می‌کنید. اقتصاددانان بیش از دیگران می‌توانند درک کنند دسترسی به این اطلاعات چه نقشی در سرنوشت اقتصادی کشورها خواهد داشت؟